

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et narkotikaråd.

[Af Birgith Mogensen (CD) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 28. Fremsat 16/2 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at fremme samarbejdet for at kunne bekæmpe narkotikaproblemerne. Det er korrekt anført i bemærkningerne til forslaget, at der på nogle områder er uenighed imellem de fagfolk, der på forskellig måde har ansvaret for behandlingen, men det er ikke disse uenigheder, der er skyld i, at vi stadig har store narkotikaproblemer.

Det er nødvendigt med et meget forskelligartet behandlingssystem for at kunne behandle narkomanerne. Derfor er det også naturligt – og det er det i øvrigt også af andre årsager – at der blandt narkotikafagfolk foregår en løbende diskussion og er uenighed, i alt fald når det kommer til detaljer.

Jeg kan oplyse, at kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål i efteråret 1981 afholdt en konference for de lokale samråd om behandlingen af ældre stofmisbrugere. På konferencen drøftede man bl.a. metadonbehandling. Der var blandt deltagerne enighed om at følge de principper for metadonbehandling, der findes i kontaktudval-

gets rapport fra 1979 om metadon og stofmisbrugere.

Konferencen er et eksempel på, at der foregår et samarbejde, og at uenigheden blandt narkotikafagfolk ikke er så stor, som det er angivet i forslaget. Jeg må derfor skuffe forslagsstillerne med, at min enighed ikke rækker længere end til målsætningen bag forslaget.

I øvrigt har jeg vanskeligt ved at se, hvordan et politisk diktat til mennesker, der er eksperter eller fagfolk på deres område, om at blive enige om bestemte metoder skulle fremme en faglig uenighed, i det omfang en sådan måtte eksistere, om behandlingen af et så vanskeligt problem som narkomani.

Regeringen må afvise et narkoråd som det foreslåede, et råd, der er sammensat af både politikere og fagfolk, og med et kommissorium, som det er nævnt i forslaget. Vi finder, det er uhensigtsmæssigt og i strid med almindelige forvaltningsretlige principper. Konstruktionen vil medføre en sammenblanding af på den ene side regeringens administrative og politiske ansvar og på den anden side de politiske partiers rolle. Der vil kunne opstå en række uløselige kompetence- og ansvarsproblemer. Det vil let kunne blive tilfældet såvel mellem politikerne indbyrdes som i forhold til minister, folketingsgrupper, folketingets socialudvalg m.v.

Så vil jeg gerne understrege, at der allerede findes et organ, nemlig kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål, der har et kommissorium, som stort set dækker de funktioner, der foreslås henlagt til et narkoråd.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg i disse uger forhandler om en reorganisering af kontaktudvalget, der netop skal gøre dette udvalg bedre rustet til at varetage både det forebyggende og det behandlingsmæssige arbejde inden for misbrugsområdet, og det hænger naturligvis, som jeg nævnte under et tidligere punkt på dagsordenen, sammen med de forøgede midler, der er stillet til rådighed for det arbejde, det her drejer sig om.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Erik B. Smith (S):

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det skal ses i sammenhæng med CDs forslag fra 1981 om en reform af